

og anklagemyndigheden af 23. maj 1997 har udsendt lovforslaget som vedtaget ved 3. behandling. Cirkulæreskrivelsen, som bl.a. indeholder en omtale af den tilsigtede strafskærpelse i de groveste voldssager, vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 67

Til justitsministeren (30/3 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt ændringerne i straffeloven har medført en skærpelse af straffniveauet i de groveste voldstiltfælde som lovet ved behandlingen af lovinitiativet (voldspakken), og vil ministeren i benægtende fald oplyse, hvilke initiativer ministeren agter at tage som konsekvens heraf?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelse for spørgsmål nr. S 66.

Svar (15/4 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse.

Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 65

Til statsministeren (30/3 98) af:

Anne Baastrup (SF):

»Kan statsministeren oplyse omfanget af de opgaver, statsministeren har besluttet at overføre til sundhedsministeren fra justitsministeren, herunder om det også omfatter retslægerådets virksomhed og i benægtende fald ønskes oplyst begrundelsen herfor?«

Begrundelse

Spørgeren finder, at statsministeren har handlet klogt ved beslutningen om at overføre opgaver vedrørende psykiatriloven til sundhedsministeren men finder, at det er uklart, hvorvidt retslægerådet er omfattet af denne beslutning. Spørgeren ønsker derfor oplyst, om statsministeren også har truffet beslutning herom.

Svar (17/4 98)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

De sager, der pr. 1. juli 1998 overføres fra Justitsministeriet til Sundhedsministeriet, er alene sager vedrørende psykiatriloven.

Siden 1989-loven er det de sundhedsmæssige aspekter, der har været fremtrædende, og loven har således i stigende omfang reguleret andre forhold end patienternes retssikkerhed i snæver forstand. Vel at mærke uden, at det på nogen måde skal svække patienternes retssikkerhed. Denne udvikling er forstærket i det lovforslag om revision af psykiatriloven, som behandles netop nu, hvor der stilles en række krav til sygehusvæsenet uafhængigt af, om der anvendes tvang. Det gælder for eksempel krav om udskrivningsaftaler og koordinationsplaner og præciseringen af god psykiatrisk sygehusstandard.

Psykiatriloven antager derfor i stigende grad karakter af en sundhedslovgivning, hvilket gør det naturligt at flytte lovgivningen til Sundhedsministeriet.

Beslutningen omfatter ikke Retslægerådet, der har sin egen lov, jf. lov nr. 60 af 25. marts 1961 om Retslægerådet.

Justitsministeriet har om Retslægerådet oplyst følgende:

»Retslægerådet blev oprettet i 1909. Oprettelsen havde blandt andet baggrund i et ønske om at adskille den rent retslægelige virksomhed fra administrationen af sundhedsvæsenet, jf. betænkning nr. 1196/1990 om Retslægerådet.

Ifølge § 1 i den gældende lov om Retslægerådet er rådets opgave at afgive lægevidenskabelige og farmaceutiske skøn til offentlige myndigheder i sager om enkeltpersoners retsforhold.

En væsentlig del af Retslægerådets arbejde består i at afgive udtalelser til brug for verserende retssager, herunder både civile sager – inklusive sager om domstolsprøvelse af tvangs-